

Et Mindretal (K. M. Klausen) formener, at Stigningen i Skattefalaen bør være betydelig stærkere end den, der foranlediges ved de i § 8 foreslaaede almindelige Fradrag. Da den nuværende indirekte Beskatning er i høj Grad uretfærdig mod den ubemidlede Befolkning, formener Mindretallet, at denne Uretfærdighed bør mildnes ved Indførelse af den i § 1 foreslaaede moderat stigende Skattefala, hvorved Skattehyldelsen i højere Grad bliver svarende til den virkelige Skatteevne. Subsidiært har Mindretallet sluttet sig til Ændringsforslagene Nr. 22 og 30 vedrørende Fradrag i Indkomst og Formue. Mindretallets Forslag med Hensyn til Kongehusets Beskatning stemmer overens med de i Indkomstskatteloven af 2den Juli 1870 fastsatte Regler.

Udvalget er enigt i at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet der dog henvises til de til de forskellige Paragraffer stillede Ændringer, hvorved følgende Bemærkninger gøres, medens i øvrigt Hensigten med de enkelte Ændringer formenes at fremgaa af disses Indhold:

Til § 2, Nr. 5.

Et Mindretal (Naberg, S. Hage og Hammerich) anser denne Bestemmelse for en uretfærdig Dobbeltbeskatning, der bør undgaaes.

Til § 5.

Udvalget formener, at det stundom vil være meget vanskeligt for Giveren og næsten altid ganske ugørligt for Modtageren at afgøre, om en Gave er ydet af Giverens Kapitalformue eller af hans Aarsindkomst og at man derfor bør gaa bort fra denne Distinktion hvorimod det afgørende i Henseende til Gavemodtagerens Skattepligt bør være hans Forhold til Giveren.

Til § 6.

Litra f. Et Flertal (Udvalget undertagen S. Hage og Hammerich) antager, at, da mange Selskaber, der falde ind under § 2, Nr. 5, arbejde uden indbetalte Selskabsandele, bør der indføres en Regel, hvorefter disse Selskaber kunne nyde en lignende Begunstigelse som den, der er Aktieselskaber tiltaent.

Til § 7.

Udvalget har haft for Øje at Forslagets Regler vilde medføre Tilfælde, hvor Skatten ikke kunde inddrives, nemlig naar al et Ægtepars Formue var Hustruens tilhørende som hendes Særeje.

Til § 8.

Udvalget finder, at de foreslaaede Fradragsheløb ere for lavt ansatte, og at Antallet af de Børn under 15 Aar, der betinge Fradragret, ikke bør begrænses, da Skatteevnen jo netop formindskes, jo større de uforsørgede Børns Antal er.

Til § 9.

1ste Stykke. Udvalget formener, at den Omstændighed, at en Mand en Gang har benyttet den foreslaaede Gennemsnitsangivelse, ikke bør forhindre ham i senere — muligt under helt andre Livsvilkkaar — at benytte den almindelige Selvangivelse, naar blot det paases, at ingen bliver i Stand til som Helhed taget at slippe med mindre Skat end den lovbestedte.

Til § 11, Nr. 2.

Udvalget finder, at Minimum er for lavt ansat.

Til § 12.

Udvalget mener, at Samlinger af Bøger, Kunstgenstande o. L., der i selvstændige Lokaler ere tilgængelige for Offentligheden uden Bederlag til Ejeren, bør paa Grund af deres samfundsnyttige Dje med være skattefri.

Til § 16.

Udvalget anser det nødvendigt, at der sættes bestemte Regler for, hvilket Tidspunkt der skal være afgørende med Hensyn til Formuens Værdiansættelse.

Til § 18.

Udvalget ønsker det udtrykkeligt fastslaaet, at kun virkelig hafte Befordringsudgifter godtgøres og ikke Udgifter, som den paagældende kunde have haft, om han havde ladet sig befordre paa en anden Maade end den virkelig benyttede.